

မင်းလှ

minlu

လူနေ

lunay

မိုးစက်ဝိုင်း

moesatt y

မျှားသူ

hmyar thu

SHORT STORY

စာနယ်ဇင်း စူပါမားကတ်

ရန်ကုန်မြို့လယ်သို့ မရောက်ဖြစ်တာ နည်းနည်းကြာသွားသည်။ လ
ပိုင်း လောကီတောင် ရှိလိမ့်မည်။ အလုပ်ကိစ္စရှိမှပင် ထွက်ဖြစ်
တော့သည်။ ဒီနေ့တော့ ဘာရယ်မဟုတ် မြို့ထဲလည်ချင်သဖြင့် ခပ်
စောစောပင် အိမ်မှထွက်ဖြစ်ခဲ့၏။

သုံးဆယ်ကိုးဒေဂူးကားကြီးကိုစီးပြီး ပန်းဆိုးတန်းမှတ်တိုင်မှာ
ဆင်းလိုက်သည်။ အမှန်တော့ အမြန်ကားလေးစီးပြီး မဟာဗန္ဓုလ
ပန်းခြံလမ်းအပေါ်လမ်းမှတ်တိုင်မှာ ဆင်းလျှင် သုံးဆယ့်သုံးလမ်း
စာအုပ်တန်းနှင့် နီးနီးလေး။ စာအုပ်အဟောင်းတန်း ဝင်မွေ့ချင်သော
ကြောင့် အောက်လမ်းဘက်ကို စီးသွားခြင်း ဖြစ်၏။

ကားပေါ်ကဆင်းပြီး ပန်းဆိုးတန်းတမ်းအတိုင်း အပေါ်ဘက်ပြန်
လျှောက်လာခဲ့၏။ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းထောင့် ရုံးအဆောက်အအုံကြီး၏
ဆင်ဝင်အောက်မှာလမ်းဘေး စာအုပ်အဟောင်းဆိုင်တွေ
တသီတတန်းကြီးရှိခဲ့သည်။ ခုကျတော့ တစ်ဆိုင်မှမတွေ့။ စည်ပင်
သာယာက ခွင့်မပြုတော့လို့များလားဟု ထင်မိသေးသည်။ မဖြစ်နိုင်။
ထီး၊ ဖိနပ်ပြင်သည့် ဆိုင်တွေ၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း အသေးအမွှား
ရောင်းသည့်ဆိုင်ကလေးတွေ ရှိနေသေးတာပဲ။

ဇေဝဇဝါနှင့် ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဆိုင်ခန်းတွေနဲ့ ကျကျနန
ရောင်းသော အမေ့အိမ်စာပေ၊ အဝမ်းစာပေ၊ မြင့်မိုရ်စာပေတို့လည်း မ

ရှိတော့။ ဆိုင်တွေပိတ်ပြီး ဆိုင်းဘုတ်တွေပါ ဖြုတ်ထားသည်။ ဘယ်လို ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်။

“ဟေ့လူ့ . . ဘာယောင်နေတာလဲ”

ပခုံးကိုပုတ်ပြီး လာနှုတ်ဆက်သဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ငြိမ်း ငြိမ်းချမ်းချမ်း စာအုပ်တိုက်မှ ကိုခင်ဇော်။

“ဟာ. . . အတော်ပဲ ခင်ဗျားကိုတွေ့တာ၊ ဒီကစာအုပ်ဆိုင်တွေ ဘယ် ရောက်ကုန်ပြီလဲဗျ၊ တစ်ဆိုင်မှ မတွေ့တော့ပါလား။”

သူက ကျွန်တော့်ကို တော်တော်တုံးတဲ လူပဲဆိုသော အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ရင်း

“ခင်ဗျားကလည်း စာနယ်ဇင်းစူပါ မတ်ကက်ကြီးတစ်ခုလုံး ရှိနေမှဒီလို လမ်းဘေးမှာ ဘယ်သူက ဆိုင်ဖွင့်တော့မှာလဲဗျာ”

“ဘာ . . . စာနယ်ဇင်းစူပါမတ်ကက်”

“ဟုတ်တယ်လေဗျာ၊ ခင်ဗျား မသိဘူးလား။”

“ဟင့်အင်း . . .”

ကျွန်တော် အံ့ဩစွာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ သူက အပြစ်တင်သော လေသံဖြင့် . . .

“ခင်ဗျားက စာပေလောကနဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်နေတာကိုးဗျ”

“မပြတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဟိုတစ်ပတ်ကတောင် ကိုမျိုးညွန့်နေမကောင်းဘူး ကြားလို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး သတင်းမေးလိုက်ပါသေးတယ်။”

“ဟာ. . . အဲဒီစာပေလောက စာအုပ်တိုက်ကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ စာပေနယ်နဲ့ အဆက်ပြတ်နေတာကို ပြောတာ”

တကယ်တော့ ကျွန်တော်စာပေနယ်နှင့်အဆက်မပြတ်ပါ။ ဇာတ်ညွှန်းတစ်ပုဒ်ရေးနေရသဖြင့် နှစ်လလောက်အိမ်ထဲနှင့်အောင်းနေခဲ့ခြင်းသာဖြစ်၏။ ဒီကြားထဲမှာ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်နှင့်အက်ဆေးတစ်ပုဒ်တောင်ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသေးသည်။ ကိုခင်ဇော်သည် သူ့စာအုပ်တိုက်အတွက် ကျွန်တော်စာမူရေးမပေးနိုင်သေးသဖြင့် စိတ်ကောက်ပြီး အခွင့်အရေးရတုန်း ဖိတောင်းနေခြင်းသာဖြစ်၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနှစ်လလောက်လေး အဆက်ပြတ်သွားရုံဖြင့် စာပေနယ်မှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်သွားပုံကို အံ့သြမိရင်း...

“ကဲပါဗျာ...ထားပါတော့ ခုနပြောတဲ့ စာနယ်ဇင်းစူပါမတ်ကန်ဆိုတာ ပြောပြပါဦး၊ ဘယ်မှာဖွင့်ထားတာလဲ”

“သုံးဆယ့်သုံးလမ်းထိပ်မှာဗျာ၊ ကျွန်တော်အခုအဲဒီကိုသွားမှာပဲ၊ ခင်ဗျားလိုက်ခဲ့ပေါ့၊ ဟိုကျရင်တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ စာအုပ်ဆိုင်တွေအားလုံး အဲဒီမှာပြောင်းဖွင့်နေကြပြီ။ လမ်းဘေး စာအုပ်ဆိုင်လေးတွေလည်း အဲဒီမှာနေရာသပ်သပ်ရထားသေးတယ်”

ပန်းဆိုးတန်းလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာကြရင်း သူကဆက်ရှင်းပြသည်။

“ပြီးခဲ့တဲ့တန်ခူးနေ့ကမှ ဖွင့်ပွဲလုပ်တာဗျာ၊ ဒေါ်ဒေါ်ဒေါ်အမာတို့ဖဲကြိုးဖြတ်ပြီး ဖွင့်ပေးထားတာ၊ ဆရာကျော်အောင်က အခမ်းအနားမှူးလေ၊ အရမ်းစည်ကားတယ်၊ စာရေးဆရာတွေ တော်တော်များများ လာကြတယ်၊ ခင်ဗျားသာ မသိလိုက်တာ”

“အေးဗျာ... အလုပ်နည်းနည်း ရှုပ်နေတာနဲ့ သတင်းမကြားလိုက်ဘူး”

ကျွန်တော် ဝန်ခံလိုက်ရသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ စာရေးဆရာလုပ်နေပြီး ဒီသတင်းကောင်းကိုတောင် မသိရကောင်းလားဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မကျေမနပ် အပြစ်တင်မိ၏။

အနော်ရထာလမ်းနှင့်ဆုံရာသို့ ရောက်သောအခါ ကိုခင်ဇော် က...

“လမ်းရဲ့ ဒီဘက်ခြမ်းကနေ ကြည့်မှ အဆောက်အအုံရဲ့ ပုံစံကိုပိုပြီး ခံစားလို့ရမှာဗျ၊ လာ” ဆိုပြီး ဘယ်ဘက်ချိုး၍ ခေါ်သွားသည်။ သုံးဆယ့်သုံးလမ်းနား ရောက်သောအခါ “ဟိုမှာ ကြည့်” ဟု သူကညွှန်ပြသဖြင့်...

ကျွန်တော် ရင်သပ်ရှုမောသွားရ၏။ အနော်ရထာလမ်း၏တစ်ဖက် သုံးဆယ့်သုံးလမ်းထိပ်မှာ ရောင်ပြန်ဟန်ကြီးများ တပ်ဆင်ထားသော မြင့်မြင့်မားမား အဆောက်အအုံကြီးကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ဗိသုကာပုံစံကို က အဓိပ္ပါယ်ပြည့်ဝလှသည်။ စွယ်စုံကျမ်းကဲ့သို့ စာအုပ်ထူကြီးတစ်အုပ်ကို အလယ်မှဖွင့်ပြီး ထောင်ထားသည့်ပုံစံမျိုး။

ကျွန်တော် တအံ့တဩ ငေးကြည့်နေစဉ်...

“ကဲ...လာ...သွားကြမယ်”

ကိုခင်ဇော်က ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။ လမ်းဆုံ မီးပွိုင့်ထိလျှောက်ပြီး မျဉ်းဝါကျားမှ ကူးကြသည်။ ကျွန်တော်က စိတ်စောနေသဖြင့် မီးစိမ်းနေ၍ ကားတွေ သွားနေသည့်ကြားကပင် ဖြတ်ပြေးမိ၏။

အဆောက်အအုံကြီးမှာ အတွင်းဘက်သို့ ထောင့်ကိုချိုးပြီးဆောက်ထားသဖြင့် ရှေ့မှာ ကားရပ်ရန် ကွက်လပ်ရှိနေသည်။ ထိုနေရာတွင် ကိုခင်ဇော်က နောက်မှ ခပ်သုတ်သုတ်လိုက် လာပြီ...

“ခင်ဗျားကလဲ ခုမှ လောနေလိုက်တာ.....”

ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော်က ရယ်နေလိုက်၏။ ထို့နောက်အောက်ဆုံးထပ်ထဲ ဝင်ခဲ့ကြ သည်။

“ဒီမြေညီထပ်မှာ သတင်းစာတွေ၊ ဂျာနယ်တွေ၊ အခုလနောက်ဆုံးထုတ်တဲ့ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေ ရောင်းတဲ့ဆိုင်တွေ ရှိတယ်။ ကားရင်းနှီးတဲ့စာနယ်ဇင်းတွေ ရောင်းတဲ့နေရာ ဆိုပါတော့”

သူက ရှင်းပြသည်။ စာအုပ်ဝယ်သူ၊ အပျင်းပြေ ဝင်ကြည့်သူများဖြင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေ၏။

“ကောင်းတယ်ဗျာ၊ စာအုပ်ဝယ်ချင်တဲ့လူတွေ တစ်နေရာတည်းမှာ လိုချင်တာ ရွေးဝယ်နိုင်တာပေါ့”

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။ ဆိုင်တန်းများ၏ အလယ်တွင် ကျောချင်းကပ်၍ ချထားသော ခုံတန်းလျားများ ရှိ ၏။ လူအချို့ထိုင်ပြီး သတင်းစာများ၊ ဂျာနယ်များ ဖတ်နေကြ သည်။

“အဲဒါ...ငှားဖတ်တဲ့လူတွေ၊ သတင်းစာတစ်စောင် နှစ်ကျပ်၊ ဂျာနယ်တစ်စောင် ငါး ကျပ် နဲ့ ငှားဖတ်လို့ရတယ်။ ဖတ်ပြီး ပြန်အပ်ခဲ့ရုံပဲ၊ အကုန်အကျ သက်သက်သာသာနဲ့ ဖတ်လို့ ရတာပေါ့”

ကိုခင်ဇော်က ရှင်းပြသည်။

“ကဲ...လာ၊ အပေါ်တက်ရအောင်”

ရွှေလျားစက်လှေကားဖြင့် ပထမထပ်သို့ တက်လာခဲ့ကြသည်။ ဒီအထပ်မှာ ရေရှည် ဆိုင်ပေါ်တင်၍ ရောင်းရသော စာအုပ်စာတမ်းများရှိသည်။ ကျမ်းစာအုပ်များ၊ အဘိဓာန်များ၊ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ စာအုပ်များ၊ ခေတ်ဟောင်းစာပေပညာရှင်ကြီးများ၏ စာအုပ်များ၊ ဂန္ထဝင်ဝတ္ထု များကို ရောင်းချကြသည်။

အောက်ထပ်မှာလောက် လူမစည်ကားသော်လည်း တကယ်စာဖတ် သက်ရင့်သူတွေကို တွေ့ရသည်။ စာအုပ်ကောင်းလျှင် ရောင်းဈေး ဘယ်လောက်ကြီးကြီး ၈ ရှမစိုက်ဘဲ ဝယ်နေကြ သည်ကိုတွေ့ရ၏။ စာအုပ်ဆိုင်များ၏ ကောင်တာပေါ်တွင် ရနိုင်သည့် စာအုပ်များ၊ ကတ်တ လောက်စာရင်းကို ချပေးထားသည်။ စာအုပ်ဝယ်လျှင် ၄င်းတို့ဆိုင် အမှတ်တံဆိပ်ပါသည့် ပလတ်စတစ် လက်ဆွဲအိတ်ငယ်ကလေးများနှင့် ထည့်ပေးသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီ စာအုပ်လက်ဆောင် ပို့ချင်လျှင်လည်းလိပ်စာ၊ စာအုပ်ဖိုး၊ စာပို့ခ တို့ ပေးထားခဲ့လျှင် စာအုပ်ဆိုင်က တာဝန်ယူပို့ ပေးသည်ဆို၏။

ဒုတိယထပ်တွင် နိုင်ငံခြားဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော စာနယ်ဇင်း များ ရှိ ၏။ အထူးသဖြင့် တော့ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များ၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ သတင်းစာများ ရောင်းသည်။

တတိယထပ်မှာတော့ စာရေးကိရိယာများ ရောင်းသည်။ စာရေး စက္ကူများ၊ ဘောလ်ပင်၊ ဖောင်တိန်မျိုးစုံ၊ စက္ကူချုပ်စက်၊ ဖောက်စက်များ၊ လက်နှိပ်စက်များ၊ မိတ္တူကူးစက်များ၊ ကွန်ပျူတာများ၊ အီလက်ထရွန်း နစ် အဘိဓာန်များ စုံစုံလင်လင် ရှိ၏။

စတုတ္ထထပ်သည် စာပေပြတိုက်ဖြစ်ပြီး ပဉ္စမထပ်ကတော့ စာကြည့် တိုက်နှင့် အပန်းဖြေရိပ်သာ ဖြစ်၏။

“အဲဒါတွေက ဆယ်နာရီမှ ဖွင့်မှာဗျ၊ အပေါ်က ပြန်ဆင်းလာမှ ဝင်ကြ ည့်တာပေါ့”

ဟု ကိုခင်ဇော်က ပြောသည်။

“အပေါ်မှာ ဘာရှိသေးလို့လဲဗျ၊ ခေါင်မိုးပဲရှိတော့တဲ့ဟာ”

“လာစမ်းပါဗျာ”

သူ က ကျွန်တော့် လက်မောင်းကိုဆွဲပြီး ခေါင် မိုး သို့ ခေါ်သွား၏။ လှေကားမှတက်ပြီး ခေါင်မိုးပြန့်ပေါ် ရောက်သောအခါ ကျွန်တော် အလွန်အံ့ဩသွားရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လမ်းဘေးစာအုပ်ဆိုင် တန်းကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ခေါင်မိုးပေါ်မှာပင် ကတ္တရာလမ်း၊ ပလက်ဖောင်း၊ စသည်တို့ကိုပုံတူ ပြုလုပ်ထား၏။ ခရေပင်၊ ရေတမာပင်များလည်း လမ်းဘေးမှာရှိသည်။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာတော့ စာအုပ်အဟောင်း ဆိုင်ကလေးများ၊ ချခင်း ထားကြ၏။ တကယ့်ကို တူအောင် ပြုလုပ်ထားလေသည်။

“လမ်းဘေးဆိုင်မှာ ဝင်မွေ့ရမှ အရသာတွေ့တတ်တဲ့ လူတွေအတွက် လုပ်ပေးထားတာလေ”

ကိုခင်ဇော်က ရှင်းပြသည်။ ပန်းဆိုးတန်းက ဆိုင်တွေအကုန်လုံး ဒီ ပေါ်ရောက်ကုန်ကြတာကိုးဟု ခုမှ သဘောပေါက်သွား၏။ စာအုပ် အဟောင်းဆိုင်တွေလျှင် မကြည့်ဘဲ မနေနိုင်သောကြောင့် တစ်ဆိုင်ဝင် တစ်ဆိုင်ထွက် လျှောက်ကြည့်မိ၏။ နှစ်အုပ်၊ သုံးအုပ် ဝယ်ဖြစ်သွား သည်။

“လက်ဖက်ရည် သောက်ဦးမလား”

ကိုခင်ဇော်က မေးသဖြင့် “အောက်ရောက်မှ...”

ဟု စကားစပြီးမှ ဆိုင်ကို လှမ်းမြင်၏။ စာအုပ်ဆိုင်တန်း၏ တစ်ဖက် အစွန်းဆုံးမှာ လမ်းဘေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေး။ ဆိုင်းဘုတ်ခပ် သေးသေး တစ်ခုကိုလည်း ချိန်ဆွဲထား၏။

“လေထန်ကုန်း”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း စာနယ်ဇင်းစူပါမတ်ကက်ကြီးမှာ စီစဉ်ထားပုံ အလွန်အဆင့် မြင့်ကြောင်း ပြောကြသည်။

“တစ်ခုမှ လွတ်ကွက်ဟာကွက် မရှိအောင် လုပ်ထားတာဗျ၊ ဟိုမှာတွေ့လား”

သူညွှန်ပြရာသို့ ကြည့်လိုက်ရာ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို တွေ့ရသည်။ ဆိုင်ကတော့ ဖွင့်မထား။ စားပွဲခုံတွေ၊ ကုလားထိုင်တွေ စီထားတာတွေတွေ့ရသည်။

“ဟဲ့. . .ဟဲ့. . .စာပေသမားတွေအတွက် ဒီလိုဟာမျိုးလဲထားပေးဖို့ မမေ့ဘူး၊ အဲဒီဆိုင် ကတော့ ညနေခြောက်နာရီမှ ဖွင့်မယ်”

“ဘာဆိုလဲဗျ”

“ခင်ဗျားကလည်း နားဝေးလိုက်တာ၊ စာပေသမားတွေအတွက် ဆိုမှတော့ အရက်ဆိုင်ပေါ့ဗျာ”

“တယ်ဟုတ်ပါလား”

“ဟုတ်ရုံတင်ဘယ်ကမလဲ၊ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တစ်ခုခု၊ ဒါမှမဟုတ် စာပေတိုက်တစ်ခုခုက ငွေရေးကြေးရေးအတွက် တာဝန်ယူမယ်လို့ ထောက်ခံပေးရင် အဲဒီဆိုင်မှာ အကြွေးသောက်လို့ရတဲ့ ကတ်ပြားထုတ်ပေးသေးတယ်၊ အဲဒီကတ်ကို ဘီအီးကတ်လို့ခေါ်တယ်”

“တော်တော့အကွက်စေ့အောင် လုပ်ပေးထားတာပဲ။ ဒါနဲ့ အဲဒီဆိုင်ရဲ့ နာမည်ကကော”

“လေရူးသုန်သုန်တဲ့”

“ဟာ...လှလိုက်တဲ့နာမည်ဗျာ”

“ညနေ ဆိုင်ဖွင့်ချိန်ဆိုရင် စာရေးဆရာ တော်တော်များများ လာကြတယ်။ ခင်ဗျားလည်း တစ်ရက်လောက် လာထိုင်ပေါ့”

“ခင်ဗျားကတော့ ညနေတိုင်း ရှိတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်ထေ့လိုက်သည်။ သူပြုံးနေ၏။ ပြီးမှနာရီကို ကြည့်ပြီး..

“ဆယ်နာရီကျော်ပြီဗျာ၊ စာကြည့်တိုက်နဲ့ ပြတိုက်ဖွင့်နေပြီ။ သွားရအောင်”

လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းလာသည်။ ပထမဆုံး စာကြည့်တိုက်ကိုဝင်သည်။ ပြင်ဆင်ထားပုံမှာ တက္ကသိုလ်များ ဗဟိုစာကြည့်တိုက်နှင့် အတော်ဆင်သည်။ ကတ်တလောက်ကတော့ သုံးနေကျပုံစံအပြင် ကွန်ပျူတာနှင့်ပါ ချိတ်ထားသော ကွန်ပျူတာ လည်းရှိသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးရှိ စာကြည့်တိုက်များနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်မှု ရှိသည်။ ဖတ်လိုသော စာနယ်ဇင်းမှန်သမျှ ထုတ်ယူနိုင်သည်။ စာရွက်ဖြင့် ကူးယူသွားလိုလျှင် တစ်မျက် နှာတစ်ဆယ်နှုန်းဖြင့် ကူးပေးသည်။

စာကြည့်တိုက်နှင့် ကပ်လျက်အခန်းမှာ စာနယ်ဇင်းသမားများနားနေခန်းဖြစ်၏။ ဆက်တီ ကုလားထိုင်များ၊ ပက်လက်ကုလားထိုင်များ ချပေးထားသည်။ စာပေသမားများ နားနားနေနေ အပမ်းဖြေနိုင်သည်။ စာအကြောင်း၊ ပေအကြောင်း ဆွေးနွေးငြင်းခုံ နိုင်သည်။

ပြတိုက်ရှိရာအထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ ပြတိုက်ထဲမဝင်ခင် အပြင်အခန်းမှာ ဆက်သွယ်ရေးဌာန ဖြစ်၏။

“ဒီဌာနကနေ စာအုပ်တိုက်တွေ၊ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေနဲ့ ဆက်သွယ်လို့ရတယ်။ ခင်ဗျား မဂ္ဂဇင်းတိုက်တစ်တိုက်ကို စာမူပို့ချင်ရင် ဒီမှာပေးခဲ့ရုံပဲ။ စာမူခန့် မဂ္ဂဇင်းကိုလည်း ဒီမှာပဲ ထုတ်လို့ရတယ်။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေနဲ့ စာရေးဆရာတွေကြားမှာ ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ သဘော လေ”

ထို့နောက် ဗီဒီယိုခန်းကို တွေ့ရသည်။ ခုံငါးဆယ်လောက်ဆုံသော အခန်းဖြစ်၏။ တီဗွီ အကြီးစားတစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရ၏။

“ဒီမှာ ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင် ဝတ္ထုကြီးတွေ၊ မြန်မာနိုင်ငံက ဂန္ထဝင်နာမည်ကြီး ဝတ္ထုတွေကို ပြန်ရိုက်တဲ့ ရုပ်ရှင်တွေကို ကူးထားတဲ့ ဗီဒီယိုတွေ တစ်နေ့တစ်ကား ပြတယ်”

ကြော်ငြာသင်ပုန်းတွင် ယနေ့ပြမည့်ဇာတ်ကားမှာ ချားလ်ဒစ်ကင်း၏ ဂရိတ်အိတ်စပက် တေးရှင်း ဖြစ်ကြောင်း ရေးထား၏။

“ကဲ...လာ၊ ပြတိုက်ထဲသွားမယ်”

ပြတိုက်ကြီးမှာ စာပေနှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းမျိုးစုံကို ပြသထားသည်။ စက္ကူဖြစ်ပေါ်လာပုံ အဆင့်ဆင့်၊ ပေရွက်မှ ပေစာပြုလုပ်ပုံ၊ ပုရပိုက် ပြုလုပ်ပုံ၊ ကညစ်များ၊ ကံ့ကူဆံများ၊ ကျောက်စာနမူနာများ၊ ရှားပါးစာအုပ်များ၊ မင်းတုန်းမင်းကြီးလက်ထက် ရတနာပုံသတင်းစာ ရိုက်နှိပ်ခဲ့သည့် ပုံနှိပ်စက်၊ နိုင်ငံကျော် စာရေးဆရာကြီးများ၏ ဓာတ်ပုံများ လက်ရေးမူများ ပြီး တော့...

“စာရေးဆရာကြီးများ သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က အသုံးပြုခဲ့သော ပစ္စည်းများ”

ထိုပြခန်းမှာ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းသည်။ ဆရာကြီး ဂျိမ်းစ်လှ ကျော် ၏ ‘မှတ်စုစာအုပ်’၊ ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏ ‘ဆေးတံ’၊

ဆရာကြီး ပီမိုးနင်း၏ ‘ခေါင်းပေါင်း’၊ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော် မှိုင်း၏ ‘ကွမ်းအစ်’၊ ဆရာဗဂျီအောင်စိုး၏ ‘ရိုးရာ ခေတ်သစ်ပန်းချီများ ရေး ဆွဲခဲ့သော ကလောင်တံ’၊ ဆရာသော်တာဆွေ ‘ဈေးဝယ်ထွက်သည့် ခြင်းတောင်း’၊ ဆရာမြသန်း တင့်၏ ‘မျက်မှန်ထူထူကြီး’ ထို့နောက်...

ကျွန်တော် သည် ရုတ်တရက် ငေးကြောင်ကြည့် နေမိ၏။ အဖေ ဓာတ်ပုံကြီးကို တွေ့လိုက် ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ လွယ်အိတ်လွယ် လျက်၊ စီးကရက် လက်ကြားညှပ်လျက် ရှုတည်တည် ကြည့်နေသော အဖေဓာတ်ပုံ။ ပြီးတော့ နံရံတွင် ချိတ်ထားသော လွယ်အိတ်အနီတစ်လုံး။ စာညွှန်းမှာ...

“ဆရာသာဓု အမြတ်တနိုးလွယ်ခဲ့သော လွယ်အိတ်”

ကျွန်တော် အံ့သြဝမ်းသာသွားရ၏။ သူတို့ ဘယ်က ဘယ်လိုရအောင် ရှာထားသလဲ။ ကျွန်တော်တောင် မသိလိုက်။ စီစဉ်သူများ၏ အပင်ပန်းခံမှု၊ အကွက်စေ့မှုကို ချီးကျူးရင်း ပီတိ ဖြစ်နေစဉ်...

“ပန်းဆိုးတန်းပါလား”

စပယ်ယာ၏ အော်သံ ကို ကြားလိုက်မှ စိတ်ကူးတွေ လွင့်စဉ် ထွက်ကုန်၏။ ကျွန်တော်သည် ဘတ်စ်ကားပေါ်မှပဲ ရှိနေတုန်း။ ညက ရပ်မြင်သံကြား နိုင်ငံခြားသတင်းထဲမှာ ကြည့်လိုက်ရသော ပီကင်းမြို့ရှိ အကြီးဆုံး စာအုပ်ဆိုင်ကြီး ဖွင့်သည့်အကြောင်း သတိရပြီး စိတ်ကူး ယဉ်နေမိခြင်း ဖြစ်၏။

ပန်းဆိုးတန်းမှတ်တိုင်မှ ဆင်းပြီး လျှောက်လာခဲ့သည်။ လက်ယာရုံး ပတ်လည် ဆင်ဝင်ကြီးအောက်မှာ လမ်းဘေးစာအုပ်ဆိုင် ကလေးတွေ ခင်းကျင်းထားကြပြီ။

မိုး တ စိ မ့် စိ မ့် ရွာ နေ သော ကြော င့် လူသိပ်မစည်ကားလှ။
အရောင်းအဝယ်လည်း ပါးဟန်တူသည်။ စာအုပ်ဆိုင်ရှင် နှစ်ယောက်မှာ
စစ်တုရင် ထိုးနေကြ၏။ တစ်ယောက်ကတော့ ဒူးပေါ်လက်ယှက်၍ နဖူး
တ င် ပြီး အိပ်ငိုက်နေသည်။ ကျောင်းသုံးစာအုပ်အဟောင်းတွေရောင်း
သော ဆိုင်မှာသာ ဝယ်သူအချို့ရှိသည်။

ပန်းဆိုးတန်းလမ်းအတိုင်း အ ထ က် ကို မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ
စီးကရက်ဘူးကြီးတွေ ထောင်ထားသလိုဖြစ်နေသော အထပ်မြင့်
အဆောက်အအုံသစ်ကြီးများကို ဟိုတစ်လုံး ဒီတစ်လုံး လှမ်းမြင်ရလေ
သည်။

မင်းလူ

*